יום **ב'**, **ז' בתמוז** תשס"ג (**07 ביולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ז' בתמוז**, בשנת תרח"ץ (1938-5698), **נפתחה וועידת אווין** – ועידה בין-לאומית בענייני פליטים – שנערכה באווין שלחוף אגם ז'נווה בצרפת. רוב היהודים הנמלטים מגרמניה בשנים 1933-1937 הצליחו לצאת עם חלק מרכושם, ואולם גל הרדיפות הקיצוני שהתרחש בעקבות סיפוחה של אוסטריה במרץ 38', סילק מיד אפשרות ליציאה מסודרת של הפליטים. 32 מדינות שלחו נציגים. על תוצאות הוועידה, שנערכה 10 ימים, נדון בע"ה בשבוע הבא.

***

מה קרה באנטבה? [המשך מאתמול...]

אך אם בחיי יום יום יכול האדם לברוח ולהסיח דעתו מן השאלה, הנה, כאשר מתרחש אירוע יוצא דופן, צפה השאלה, ומאלצת כל בר דעת לקבוע עמדה, להכריע לכאן או לכאן, לפי הגינו, כנותו, ותחושותיו האמיתיות.

האירוע, ושום אירוע, זולת מעמד הר סיני לצופיו, אינו כופה על המתבונן את דרך ההכרעה, כי אם את הצורך בהכרעה עצמה. כל אירוע ניסי מעלה את הכרזתו של הנביא אליהו בהר הכרמל : **"עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים, אם ה' הוא האלוקים לכו אחריו, ואם הבעל – לכו אחריו."** [מלאכים_א' י"ח 21] את התשובה לשאלה זו, לא מספק נס האירוע, **אלא האדם המתבונן בנס. לאדם תיוותר תמיד הבחירה החופשית, שהיא עקרון היסוד ביהדות.**

למרות הקושי, יכול האדם תמיד להימלט מדרך ההכרעה הנכונה. (וכשמתרחש נס, זה באמת קשה). אין שום סיטואציה היכולה לכפות על האדם דרך ללא מוצא, ואפילו מוצא מעוות. אם תיווצר סיטואציה כזאת, נאבד את אפשרות הבחירה, **ולא יהיה טעם וערך לקיומנו כאנושות**. נהיה לרובוטים. ולפיכך, לא נתייחס אל **המאורע האחרון באוגנדה** בצורה שונה, נאמין כי פתוחות הדרכים לכל הגירסות, ויבחר לו כל אדם את דרכו.

אולם, בכל הנוגע ללקחים ולמסקנות, שכל הפרשנים עוסקים בהם, יש להפריד הפרדה גמורה בין שתי הגירסאות ולבחון אותם היטב. כי לפי התפיסה הנזקקת לשרותי המקרה והמזל, **אין שום אפשרות להסיק, אפילו לקח אחד, מהמבצע כולו**. כל לקח שיופק יהיה צולע או נכה באחוזי נכות, כשיעור אחוזי המזל במרכיבי הפעולה. ומכיוון שאיש אינו יודע, איך ישחק המזל בעתיד, אין שום ערך לאותו לקח. (להוציא כמובן, לקחים טכניים צבאיים).

מאידך, לפי התפיסה הגורסת כי נס גדול אירע, וכי יד אלוקים פעלה בגלוי, להושיע ממיצר כל-כך הרבה אחים ובני משפחותיהם, הוגש גם פרק חשוב בתודעה "דתית" של כל המאמינים. פרק המחייב לקחים ומסקנות מיידיות. משום, שלא כמו המזל, לא ייעלם

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**
בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **ז'** ב**תמוז** תשס"ג (**07** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הכוח האלוקי אחר תופעה חד-פעמית ומטרותיו תמשכנה להתקיים תמיד, ולהופיע בשטח בצורה זו או אחרת. מטרות אלה עלינו להבין, ומהן להפיק כל לקח אפשרי, בכל התחומים. [שי חסידא www.shevanet.org.il] {ההמשך יבוא, בע"ה, מחר...}

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל